



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **S. M.**, zast.: Mgr. Evou Lotterovou, advokátkou, se sídlem Český Těšín, Nádražní 38/8, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Praha 4, Budějovická 7, P.O.BOX 12, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Celního ředitelství Praha ze dne 4.6.2010, č.j. 10376-2/2010-170100-21

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Celního ředitelství Praha, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí o propadnutí vybraných výrobků a dopravního prostředku Celního úřadu Praha 1 ze dne 12.4.2010 č.j. 6563-01/08-176100/021.

V odůvodnění odvolací orgán mimo jiné uvedl, že při silniční kontrole zaměřené na dopravu vybraných výrobků bylo Celním ředitelstvím Olomouc na základě podnětu pracovníků mob. rentgenu zkontrolováno dodávkové vozidlo Peugeot Boxer polské imatrikulace, SPZ ERA 6G45. Na dotaz, zda veze nějaké zboží, odpověděl řidič vozidla – žalobce záporně. V prostoru mezi kabinou řidiče a nákladovým prostorem vozidla však bylo nalezeno celkem 170.000 kusů cigaret různých značek s ukrajinskými kolký. Kontrolovaná osoba byla vyzvána k předložení dokladu prokazujícího zdanění vybraných výrobků dle § 5 zákona č. 353/2003 Sb. nebo dokladu uvedeného v ust. § 6, § 26 a § 30 zákona č. 353/2003 Sb. Vzhledem k tomu, že kontrolovaná osoba zdanění vybraných výrobků či jejich oprávněné nabytí za ceny bez daně neprokázala, ani nepředložila doklad dle ust. § 24 nebo § 30 zákona č. 353/2003 Sb., rozhodlo Celní ředitelství Olomouc o zajištění vybraných výrobků. Rozhodnutí o zajištění (vybraných výrobků a dopravního prostředku) ze dne 25.2.2008 č.j.

1552/08-130100-34-3 nabylo právní moci dne 11.3.2008. Celní úřad Praha 1 vyzval žalobce k podání daňového přiznání. Dne 2.10.2008 podal žalobce po doručení výzvy daňové přiznání s výší daně 366.946,- Kč a Celní úřad Praha 1 vyměřil daň v navrhované výši a zavedl daňovou povinnost ve výši 366.946,- Kč do svých evidencí. Následně podal žalobce žádost o povolení úhrady ve splátkách, tyto mu byly povoleny, nicméně ani jedna ze splátek nebyla uhrazena. Žalobce nezajistil úhradu dlužné daně, přestože byl na nedodržení podmínek upozorněn.

Dne 12.4.2010 vydal celní úřad rozhodnutí o propadnutí vybraných výrobků a dopravního prostředku pod č.j. 6563-01/08-176100/021. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 13.5.2010 odvolání.

Odvolací orgán dále uvedl, že u zajištěného dopravního prostředku bylo zjištěno, že majitelem předmětného dopravního prostředku je dle dokumentace a to osvědčení o registraci č. 0366829 žalobce. V dopravním prostředku byl zjištěn vybudovaný úkryt, který zjevně nebyl vybudován výrobcem dopravního prostředku a ve kterém byly vybrané výrobky nalezeny. Nebylo rozhodováno na základě toho, kdo a jak schránku zbudoval, ale celní úřad v daném případě vycházel pouze z faktické existence úkrytu, což je bezpochybně prokázáno a rozhodl o propadnutí také předmětného dopravního prostředku, aby předešel dalšímu porušování právních předpisů takto závažným způsobem. Odvolací orgán upozornil na skutečnost, že úkryt byl vybudován v interiéru vozidla a byl objeven až po důkladné vnitřní kontrole, a proto se dá předpokládat, že vozidlo bylo a je přizpůsobené k nelegálnímu převozu zboží-vybraných výrobků. Podle odvolacího orgánu na základě zjištěných skutečností je celní úřad dle ust. § 42 odst. 11 zákona č. 353/2003 Sb. oprávněn uložit propadnutí dopravního prostředku, který dopravoval vybrané výrobky, u kterých se prokáže, že s nimi bylo nakládáno způsoby uvedenými v § 42 odst. 1 a 2 zákona č. 353/2003 Sb. Při uložení propadnutí dopravního prostředku bylo přihlédnuto k vysoké společenské nebezpečnosti, tj. jakým způsobem byl dovoz nezdaněných vybraných výrobků do České republiky uskutečněn. Celní úřad podle odvolacího orgánu přihlédl zejména ke skutečnosti, že šlo zjevně o jednání úmyslné a provedené takovým způsobem, který vyžadoval přípravu. Odvolací orgán upozornil také na to, že z protokolu o ústním jednání vyplývá, že žalobce cigarety koupil ve Warszawě na trhu od Ukrajinců, sám je do vozidla ukládal a v Rakousku je chtěl prodat. Vozidlo tedy nemůže být podle odvolacího orgánu propuštěno k užívání a to z důvodu, že by bezprostředně hrozilo jeho další využití k protiprávnímu jednání s vyšší společenskou nebezpečností. Odvolací orgán považoval za prokázané porušení právních předpisů. Nezabýval se pak vztahem banky k dopravnímu prostředku, jelikož jako majitel tohoto dopravního prostředku je uveden žalobce.

Podle odvolacího orgánu předmětné rozhodnutí o propadnutí vybraných výrobků a dopravního prostředku netrpí vadami, které by způsobovaly nicotnost či nezákonnost tohoto rozhodnutí.

Žalobce v žalobě odmítl tvrzení, že by jakkoliv upravoval předmětný dopravní prostředek pro účely nelegálního převozu zboží. Zdůraznil, že předmětný dopravní prostředek již zakoupil od výrobce ve stavu, v jakém byl následně kontrolován, a žádné další úpravy na tomto vozidle již neprováděl. S ohledem na tuto skutečnost žalobce pokládá postup celních orgánů za nepřiměřeně přísný, neboť podle § 42 odst. 11 zákona č. 353/2003 Sb. není celní orgán povinen rozhodnout o propadnutí dopravního prostředku, i kdyby zjistil porušení celních předpisů. Uvedl, že propadnutím dopravního prostředku je mu způsobena nepřiměřená újma, protože je mu znemožněno vykonávat podnikatelskou činnost a zajišťovat tak obživu pro sebe a svou rodinu. Současně také ještě upozornil na skutečnost, že není výlučným vlastníkem předmětného dopravního prostředku. Pro účely koupě předmětného vozidla uzavřel dne 28.1.2008 úvěrovou smlouvu se společností GE Money Bank S.A. se

sídlem Gdańsk, ul. Elzbietańska 2, Polská republika. K zajištění této smlouvy pak téhož dne obě strany uzavřely smlouvu o zajišťovací převodu práv, podle níž se společnost GE Money Bank S.A. stává spoluvlastníkem vozidla v rozsahu 49%. Tato smlouva byla uzavřena s rozvazovací podmínkou, kdy žalobce se stane výlučným vlastníkem vozidla až po úplném splacení úvěru. S ohledem na tuto skutečnost, tedy, že není jediným vlastníkem předmětného vozidla, má za to, že rozhodnutí o propadnutí předmětného dopravního prostředku je nezákonné.

Ve vyjádření k žalobě Celní ředitelství Praha k žalobním námitkám žalobce mimo jiné uvedlo, že u zajištěného dopravního prostředku bylo zjištěno, že majitelem předmětného dopravního prostředku je dle dokumentace (osvědčení o registraci č. 0366829) žalobce. V dopravním prostředku byl zjištěn vybudovaný úkryt, který zjevně nebyl vybudován výrobcem dopravního prostředku a ve kterém byly vybrané výrobky nalezeny. Nebylo podle celního ředitelství rozhodováno na základě toho, kdo a jak schránku zbudoval. Celní úřad v daném případě podle celního ředitelství vycházel pouze z faktické existence úkrytu, což je bezpochybně prokázáno a rozhodl o propadnutí, aby předešel dalšímu porušování právních předpisů takto závažným způsobem. Jelikož úkryt byl vybudován v interiéru vozidla a byl objeven až po důkladné vnitřní kontrole vozidla rentgenem, dá se předpokládat, že vozidlo podle názoru celního ředitelství bylo a je přizpůsobené k nelegálnímu převozu zboží-vybraných výrobků. Na základě zjištěných skutečností má celní ředitelství za to, že dle ust. § 42 odst. 11 zákona č. 353/2003 Sb. je celní úřad oprávněn uložit propadnutí dopravního prostředku, který dopravoval vybrané výrobky, u kterých se prokáže, že s nimi bylo nakládáno způsoby uvedenými v § 42 odst. 1 a 2 zákona č. 353/2003 Sb. Při uložení propadnutí dopravního prostředku pak bylo přihlédnuto k vysoké společenské nebezpečnosti, tj. jakým způsobem byl dovoz nezdaněných vybraných výrobků do České republiky uskutečněn. Celní ředitelství uvedlo, že celní úřad přihlédl zejména ke skutečnosti, že šlo zjevně o jednání úmyslné a provedené takovým způsobem, který vyžadoval přípravu.

Ke spoluvlastnictví banky na dopravním prostředku Celní ředitelství Praha uvedlo, že nezkoumá majetkové ani jiné poměry třetí strany a veškeré pohledávky a závazky si musí žalobce řešit individuálně (v občansko-právním řízení). Celní ředitelství Praha se nezabývalo vztahem banky k předmětnému dopravnímu prostředku, jelikož jako majitel tohoto prostředku je uveden žalobce.

Celní ředitelství Praha mělo za to, že nebylo zneužito správní uvážení a že nebyly překročeny ani jeho meze. Současně odkázalo na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8 Afs 79/2009-131. Navrhlo žalobu zamítnout.

Ze správního spisu předloženého žalovaným je pak zřejmé, že Celní ředitelství Olomouc se žalobcem dne 23.2.2008 sepsalo protokol o ústním jednání, v němž žalobce uvedl, že jede do Vídně pro zboží. Cigarety koupil ve Warszawě na trhu od Ukrajinců. Zaplatil 58 zlotých za karton. Do vozidla je ukládal sám. V Rakousku je chtěl prodat dle příležitosti náhodným kupcům. Cigarety ještě nikdy nevezl, do Rakouska jezdí pro autodíly. Osoby jedoucí v obytném vozidle nezná. K protokolu je pak připojeno osvědčení o registraci č. 0366829, z něhož vyplývá, že majitelem předmětného dopravního prostředku je žalobce. Ve správním spise se také nachází protokol o zajištění vybraných výrobků/dopravního prostředku sepsaný Celním ředitelství Olomouc, který žalobce převzal dne 24.2.2008. Důvodem zajištění výrobků a dopravního prostředku v protokole uvedených byla skutečnost, že při silniční kontrole bylo na základě podnětu pracovníků mob. rentgenu zkontrolováno dodávkové vozidlo Peugeot Boxer polské imatrikulace, SPZ ERA 6G45. Na dotaz, zda veze nějaké zboží, odpověděl žalobce záporně. V prostoru mezi kabinou řidiče a nákladového prostoru vozidla bylo nalezeno celkem 170000 kusů cigaret různých značek s ukrajinskými kolky.

Kontrolovaná osoba (žalobce) byla vyzvána k předložení dokladu prokazujícího zdanění vybraných výrobků (ust. § 5 zákona č. 353/2003 Sb.) nebo dokladu uvedeného v ust. § 6, § 26, § 30 téhož zákona. Vzhledem ke skutečnosti, že kontrolovaná osoba zdanění vybraných výrobků či jejich oprávněné nabytí za ceny bez daně neprokázala, ani nepředložila doklad dle ust. § 24 nebo § 30 zákona č. 353/2003 Sb., rozhodlo Celní ředitelství Olomouc o zajištění vybraných výrobků. Rozhodnutí o jejich zajištění bude v souladu s ust. § 42 odst. 4 zákona č. 353/2003 Sb. vyhotoveno nejpozději následující pracovní den. Žalobce se i v tomto protokole vyjádřil stejně jako v protokole o ustním jednání. Rozhodnutím Celního ředitelství Olomouc ze dne 25.2.2008 č.j. 1552/08-130100-34-3 bylo zajištěno v rozhodnutí uvedené zboží (cigarety) a v rozhodnutí podrobně popsany dopravní prostředek - dodávkový automobil. Rozhodnutím Celního úřadu Praha 1 ze dne 12.4.2010 zn. 6563-01/08-176100/021 bylo uloženo za porušení právních předpisů žalobcem propadnutí vybraných výrobků specifikovaných v předmětném rozhodnutí a propadnutí dopravního prostředku opět specifikovaného v předmětném rozhodnutí. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí bylo podáno žalobcem odvolání ze dne 12.5.2010. V neposlední řadě se pak ve správním spise nalézá žalobou napadené rozhodnutí Celního ředitelství Praha, jímž bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí o propadnutí vybraných výrobků a dopravního prostředku Celního úřadu Praha 1 ze dne 12.4.2012 zamítnuto.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Podle ust. § 42 odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb. zjistí-li celní úřad nebo celní ředitelství, že

a) vybrané výrobky jsou dopravovány bez dokladu uvedeného v § 6, 26, 30, 51, 100 a 100a, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 24 a 50),

b) vybrané výrobky jsou dopravovány ve větším množství (§ 4 odst. 3) bez dokladu uvedeného v § 5,

c) údaje uvedené na tomto dokladu jsou nesprávné nebo nepravdivé, nebo

d) tento doklad je nepravý, pozměněný nebo padělaný, rozhodne o zajištění těchto vybraných výrobků, popřípadě i dopravního prostředku, který je dopravuje.

Podle ust. § 42 odst. 2 zákona č. 353/2003 Sb. celní úřad nebo celní ředitelství rozhodne o zajištění vybraných výrobků rovněž tehdy, pokud právnická nebo fyzická osoba, která tyto výrobky skladuje ve větším množství (§ 4 odst. 3), neprokáže, že se jedná o vybrané výrobky zdaněné, nebo pokud neprokáže způsob jejich oprávněného nabytí za ceny bez daně.

Podle ust. § 42 odst. 11 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb. celní ředitelství nebo celní úřad jsou oprávněny uložit propadnutí vybraných výrobků, u kterých se prokáže, že s nimi bylo nakládáno způsoby uvedenými v odstavcích 1 a 2, nebo dopravního prostředku, který takové výrobky dopravoval, jestliže tyto vybrané výrobky nebo dopravní prostředek vlastní kontrolovaná osoba.

V dané věci ze správního spisu a to z osvědčení o registraci č. 0366829 vyplývá, že majitelem předmětného dopravního prostředku je žalobce. Celními orgány byl v tomto

dopravním prostředku zjištěn úkryt, kde byly vybrané výrobky nalezeny. Celní úřad pak v daném případě vycházel pouze z faktické existence úkrytu a rozhodl o propadnutí dopravního prostředku, aby předešel dalšímu porušování právních předpisů. Odvolací orgán v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že vybudovaný úkryt nebyl vybudován výrobcem dopravního prostředku a že byl objeven až po důkladné vnitřní kontrole, po kontrole vozidla rentgenem, jak uvedl správní orgán I. stupně, a předpokládal, že vozidlo bylo přizpůsobené k nelegálnímu převozu zboží-vybraných výrobků. Při uložení propadnutí dopravního bylo přihlédnuto k vysoké společenské nebezpečnosti, tj. jakým způsobem byl dovoz nezdaněných výrobků do České republiky uskutečněn. Podle celních orgánů šlo zjevně o jednání úmyslné a provedené takovým způsobem, který vyžadoval přípravu. Nicméně v protokole o ústním jednání ze dne 23.2.2008 č.j. 1552/08-130100-34-2 žalobce uvedl, že cigarety koupil ve Warszawě na trhu od Ukrajinců, sám je do vozidla ukládal a v Rakousku je chtěl prodat. Žalobce pak v žalobě nepopírá, že by se zjištěných skutečností nedopustil. Odmítá pouze tvrzení, že by jakkoli upravoval předmětný dopravní prostředek. Nepopírá pak ani skutečnost, že by vybrané výrobky nebyly v dopravním prostředku ukryty. Soud má tedy za to, že celní orgány náležitě zjistily skutečný stav v dané věci, ze kterého pak vyvodily správné závěry v souladu s platnou právní úpravou.

Pokud pak žalobce namítal, že mu byla způsobena nepřiměřená újma, protože je mu znemožněno vykonávat podnikatelskou činnost a zajišťovat tak obživu pro sebe a svou rodinu, soud odkazuje i zde na shora již uvedený protokol o ústním jednání ze dne 23.2.2008, ze kterého jasně vyplývá, že se žalobce úmyslně dopouštěl protiprávního jednání, za které byl následně předmětnými rozhodnutími postižen. Pokud se takového jednání dopouštěl, musel být si i vědom toho, že bude muset nést následky svého jednání.

K námitce, že žalobce není výlučným vlastníkem předmětného dopravního prostředku, ale že společnost GE Money Bank S.A. je spoluvlastníkem v rozsahu 49% soud konstatuje, že tato námitka není relevantní. Žalobce vlastně v žalobě sám potvrdil, že je vlastníkem z 51 % předmětného dopravního prostředku a celní orgány i tuto skutečnost, tedy, že žalobce je vlastníkem předmětného dopravního prostředku, zjistily z výše uvedeného osvědčení o registraci č. 0366829. Podmínka pro uložení propadnutí dopravního prostředku, tedy, že kontrolovaná osoba, která vybrané výrobky dopravovala, dopravní prostředek vlastnila /§ 42 odst 11 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb./, byla v daném případě splněna.

Městský soud v Praze má tedy za to, že žádná z námitek žalobce není důvodná, celní orgány postupovaly v souladu se zákonem, a proto žalobu s ohledem na výše uvedené skutečnosti jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání, když ani žalobce a ani žalovaný k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřili svůj nesouhlas s takovým projednáním věci. V daném případě tedy byly splněny zákonné důvody pro postup dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. května 2014

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková